

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta
Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvtatæ Dicvntvr, & Quæstiones
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

7 Vtrum anima quicquid intelligit, intelligat in prima veritate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](#)

QVODLIBET. X.

ART. VII. & VIII.

nullam operationē habere pōt, nisi prius moueat à sensibilibus, quæ sunt extra animā: sed præter ea remanet actus imaginationis, etiam sensibilibus abeuntibus: similiter destrutio pharasma tristibus operatio intellectua in anima remanere potest.

AD SECUNDVM dicendum, q̄ illa rō est probatio Philo, in L. col. & mundi, qui ostendit, q̄ omne generatū est corruptibile, & habet locū in illis, quæ sunt, & corrūpuntur naturaliter, in quibus ex deficiēt virtus est, q̄ non possunt, nec semp fuisse, nec semp fore: nō aut̄ habet locū in his, q̄ per creatiōnē fuit, quæ accipiunt a Deo virtutem, ut sint semper, p̄ quam esse non possunt anteq̄ eam accipiant.

AD TERTIUM dicendum, q̄ anima ē suum cōicat corpori, qd̄ quidē ita acquiritur anima in corpore, ut ēm ipsum subsistere possit, quod nō est de alijs formis, & sic ipsum esse anima ēt̄ esse compo siti, & tamen manet composito destruto.

AD QUARTVM ergo dicendum, q̄ anima ēm suā essentiam est d̄ forma corporis, nec destrutio corpore destruitur anima, quantum ad id, ēm quod est forma, sed solum desinit esse forma in actu.

QVÆSTIO III.

D EINDE quæritur de operatione animæ.

¶ Et circa hoc quæruntur duo.

¶ Primo, Vtrum anima intellectua omnia, quæ cognoscit, cognoscat in prima veritate.

¶ Secundo, Vtrum anima separata a corpore habeat actus sensituarum potentiarum.

ARTICVLVS VII.

Vtrum anima quicquid intelligit, intelligat
in prima veritate.

E.P. q. 12. a.
21. ad 3. q.
84. art. 4. o.
& q. 16. art.
6. ad 4. & 2.

A D PRIMVM sic proceditur. Videtur gran ma quicquid intelligit, intelligat in prima veritate. Augu. enim dicit in lib. confessio. Si ambo viderimus id verum esse, quod dico, ubi quādo videmus? non ego in te, nec tu in me, sed ambo in ea, quæ supra nos est incommutabili veritate, & sic omne verum, quod anima cognoscit, in prima veritate videt.

¶ 2 Præt. Verum addit supra ens manifestationē, ergo prima veritas est per quam omnia manifestantur: sed id quo alius manifestatur, oportet esse maxime manifestum, sicut patet in principijs demonstrationis, & de luce corporali, per quam visus corpora videt. ergo prima veritas est maxime omnibus mentibus manifestata, & sic non solum p̄ ea, sed in ea omnia cognoscuntur.

SED CONTRA. Multi de conclusionibus dem̄ stratiū veram cognitionem habent, qui de prima veritate nihil considerant. ergo non omne verum in prima veritate cognoscitur.

¶ 2 Præt. Augu. dicit in lib. delib. arb. q̄ nullus de prima veritate iudicat, & nullus sine ea recte iudicat, & ira si de ea non iudicatur, non cognoscitur, nec alia in ea.

R E S P O N S I O N E. Dicendum, quod sicut dicit quādam gloss. supra illud Psal. 11. Diminutæ sunt veritates &c. Ab una prima veritate multæ veritates in mentibus hominum resultant, sicut ab una facie hominis resultant multæ facies in speculo fracto: hæc autem resultat̄ veritatis est quantum ad duo, scilicet quantum ad lumen intellectuale, de quo in Psal. 4. Signatum est super nos lumen vultus tui Domine, & quantum ad prima prin-

cipia naturaliter nota sive sint complexa, sive incomplexa. Nihil autem possumus veritatis cognoscere nisi ex primis principijs, & ex lumine intellectuali, quæ veritatē manifestare nō possunt, nisi ēm quod sunt similitudo illius primæ veritatis, q̄a ex hoc ēt̄ habet quandā immutabilitatem & infallibilitatem. Sic ergo in prima veritate secundum suā essentiam non oīa videntur a nobis in statu via, cum nec ipsa per suā essentiam a viatoribus videatur, sed in ipsa ratione sive imaginis. Veritatis ab ea exemplata oīa veritas a nobis cognoscitur: & exinde est, q̄ duo idem verum vident, in quātum ab eadem prima veritate resultat exemplata veritas in mente virtutis, & ita intelligentum est dictum Augustini.

Et sic patet solutio ad primum.

AD SECUNDVM dicendum, q̄ operari aliqua, sive mouere, dī dupliciter. Vno modo, sicut principio formalis operationis, vel motus: & sic oportet q̄ motio mouētis, vel operatio operatis terminetur ad id quod operatur. Non n. ignis calcacit calorē quo calefacit. Alio modo, sicut instrumento, & sic motio mouētis terminatur ad id q̄d mouet, sicut manus baculo mouet lapidē, & baculū mouet. Id ergo quo cognoscimus sicut instrumento, oportet ēē nobis primo notū, & sic cognoscimus cōclusio nes p̄ principia naturaliter nota, ad quae cōparatur intellectus agēs sicut ad instrumenta, vt dicit Cōmetator in 3. de aīa. Sed id quo cognoscimus sicut for ma cognoscētis, nō oportet esse notum, quia nec oculus videt lucē, q̄e est in oculi cōpositione, ne que specie p̄ quā videt, & ita ēt̄ non est necessarium vt quicunq̄ intelligit aliqd̄, intelligat intellectū qd̄ quo intelligit, vel lumen intellectuale. Sic ergo veritas a prima veritate in mētibus nostris exemplata a nobis partim cognoscit, vt de necessitate ad hoc q̄ alia in ea cognoscit. Quantum ad ipsa principia, & partim nō de necessitate cognosci. Quantum ad ipsū intellectuale lumen. Ipsa vero existens veritas a nobis per suā essentiam non videatur.

ARTICVLVS VIII.

Vtrum anima separata possit habere actum sensituarum potentiarum.

A D SECUNDVM sic proceditur. Vñ p̄ aīa separata aīa sensituarū potentiarū hēre posuit. Casiodorus. n. dicit in lib. de aīa, q̄ anima sine corpore videt, & audit, & reliquis sensibus uiget. ¶ 2 Præt. Luce 16. quædā dicūtur de divite in infernū sepulto, q̄ line actū sensuum ēē non possunt sed constat q̄ ibi erat tm̄ aīa diuitis sine corpore. ergo aīa sine corpore operationē sensitum habere potest. ¶ 3 Præt. Frustra est illa potentia quæ non redditur ad actum: sed in anima post mortem remanent potentiae sensitivæ. ergo & actus sensituum.

SED CONTRA. Sētire est opatio cōiuncti. ergo de structo cōiuncto in aīa separata remanere non potest. RESPON. Dicendum, quod impossibile est in aīa separata aliquius potēt̄ sensitivæ actū esse, qd̄ sic patet. Operatio namq̄ potēt̄ sensitivæ cōde modo perficitur in hoīe & in bruto, cōde n. modo uide homo p̄ oculū quo equus. Actus aut̄ sensitivæ potēt̄ in bruto nō est ipsius aīa sensitivæ p̄ fed̄ mediate organo. Si n. p̄ se hēret operationē aīa sensitiva in bruto p̄ se haberet subsistēt̄, & sic cēt̄ incorruptibilis, ut de aīa rationali probari est. Vnde cum